

- Плѣнила си сердце-то ми, съ едно отъ
очи-тѣ си,
Съ едно огьрліе на шїж-тѣ си.
10 Колько е хубава твоя-та любовь, сестро
моя, невѣсто!
“Колько по добра отъ вино-то е твоя-та
любовь,
И благовоиѣ-то на твои-тѣ масти повече
отъ всячки-тѣ ароматы!
11 Устны-тѣ ти, невѣсто, капжтъ *като* ме-
день сотъ:
“Медъ и млѣко *има* подъ языкъ-тѣ ти:
И благовоиѣ-то на дрехы-тѣ ти *като
благоуханіе-то на Ливанъ.
12 Градина затворена е сестра ми, невѣста-
та;
Изворъ затворенъ, источникъ запечатанъ.
13 Твои-тѣ лѣторасли сѣ рай отъ нарове,
Съ избранныя плодове, кипръ сѣ нардъ:
14 Нардъ и шафранъ: грѣсть и корица,
Съ съ всячки-тѣ дръвїа на ливанъ,
Смирна и алой съ съ всячки-тѣ най пръ-
вы ароматы:
15 Источникъ на градины,
“Кладенецъ на живж водж, и поточки
отъ Ливанъ.
16 Стани, Сѣвере: и ела, Юже:
Повѣи въ градинж-тѣ ми,
Да потекжтъ ароматы-тѣ ѱ.
“Да дойде възлюбленный ми въ градинж-
тѣ си,
И да яде изрядны-тѣ си плодове.

ГЛАВА 5.

- 1 “Дойдохъ въ градинж-тѣ си, сестро моя,
невѣсто:
Обрахъ смириж-тѣ си съ ароматы-тѣ си:
“Ядохъ сотъ-тѣ си съ медъ-тѣ си:
Пихъ вино-то си съ млѣко-то си:
Яждте, “прїатели:
Пійте, ѱ, изобилно пійте, възлюблени.
2 Азъ спїжъ, но сердце-то ми е будно:
Гласъ-тѣ на възлюбленный-тѣ ми “хлопа:
Отвори ми, сестро моя, любезна моя,
Гължбице моя, съвършенна моя,
Защото глава-та ми ся напѣли съ росж,
Косы-тѣ ми съ ноцны капкы.
3 Сьблѣкохъ дрѣвж-тѣ си: какъ да ѱ об-
лѣвж?
Омыхъ нозѣ-тѣ си: какъ да ги окалямъ?
4 Възлюбленный ми провѣрѣ рѣжж-тѣ си
прѣвъ душж-тѣ *на срѣта-та*,
И сердце-то ми ся смути за него.
5 Азъ станжхъ да отворїхъ на възлюблен-
ный-тѣ си:
И отъ рѣцѣ-тѣ ми капїше смирна,
И отъ прѣты-тѣ ми избрана смирна
Вързъ държжж-тѣ на ключелницж-тѣ.

- 6 Азъ отворихъ на възлюбленный-тѣ си,
Но възлюбленный-тѣ ми ся оттегли, оти-
де си:
Душа-та ми примрѣ въ говореніе-то му:
Погрѣсихъ го, и го не намѣрихъ:
“Повыкахъ го, и не ми отговори:
7 “Намѣрихъ мя стражи-тѣ, които обхо-
ждатъ градъ-тѣ,
Бихж мя, ранихж мя:
Стражи-тѣ на стѣны-тѣ отнехж отъ ме-
не покрывало-то ми.
8 Заклѣвамъ вы, Іерусалимскы дѣщери,
Ако намѣрите възлюбленный-тѣ ми, да
му кажете
Че съмъ ранена отъ любовь.
9 Що различава твой-тѣ възлюбленный отъ
другъ възлюбленъ,
“О ты прѣкрасна между женъ-тѣ?
Що различава отъ другъ възлюбленъ
твой-тѣ възлюбленный,
Та ны заклѣвашъ ты така?
10 Възлюбленный мой е бѣлъ и руменъ,
Личи и между десѣтъ тысяцы.
11 Глава-та му е злато опытано:
Косы-тѣ му сѣ разрѣсены, черны както
гарванъ:
12 “Очи-тѣ му както на гължби върху по-
тоцы-тѣ на воды-тѣ,
Омыты въ млѣко, и сѣдятъ *като много-*
цѣнныя камене въ гнѣзда-та си:
13 Ланиты-тѣ му като лѣхы отъ ароматы,
Като *сѣждове отъ благовоны саденїа:
Устны-тѣ му сѣ крїнове,
Отъ които капе избрана смирна:
14 Рѣцѣ-тѣ му златни прѣстеніе,
Споени съ хрисолиѣъ:
Коремъ-тѣ му словено издѣліе, украсено
съ съ сапїры.
15 Лыста-та му мраморни стѣлпове,
Утвердени на столѣа отъ чисто злато:
Видѣ-тѣ му като Ливанъ,
Изяценъ като кедрове:
16 Уста-та му сѣ услажденіе,
И той всячкы е рачителенъ:
Той е възлюбленный-тѣ ми, и той е прїа-
тель-тѣ ми,
О Іерусалимскы дѣщери.

ГЛАВА 6.

- 1 “Дѣ отиде твой-тѣ възлюбленъ,
О ты прѣкрасна между жены-тѣ?
Дѣ ся вържъ твой-тѣ възлюбленъ?
Да го търсимъ и ныи съ тебе.
2 Мой-тѣ възлюбленный слѣзе въ градинж-
тѣ си,
Въ лѣхы-тѣ ѱ ароматы-тѣ,
За да пасе въ градины-тѣ, и да бере
кринъ.

* Гл. 1; 2.
ж Прит. 24; 13, 14. Гл. 5; 1.
ж Бит. 27; 27. Осїа 14;
6, 7.
ж Іоан. 4; 10; 7; 38.

о Гл. 5; 1.

а Гл. 4; 16.
б Гл. 4; 11.

в Лук. 15; 7, 10. Іоан. 3; 29.
15; 14.
г Откр. 3; 20.
д Гл. 3; 1.
е Гл. 3; 3.

ж Гл. 1; 8.
з Гл. 1; 15. 4; 1.
* Или стѣлпове.
а Гл. 1; 8.